

18794

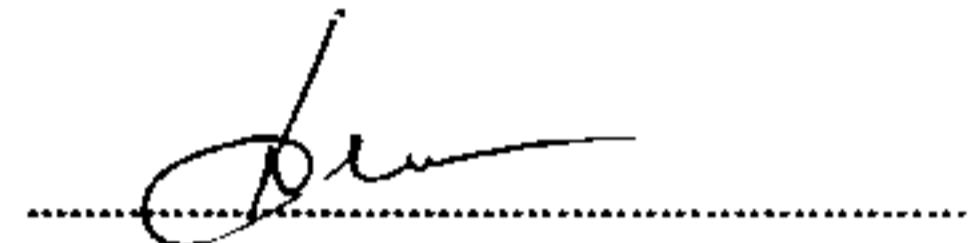
การพัฒนาพื้นที่วัดให้เป็นป่าไม้ : การศึกษา^๑
วัดปลักไม้ลาย ตำบลทุ่งช้าง อําเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
The Development of Forest in a Temple :
A Case Study of Wat Plak Mai Lai

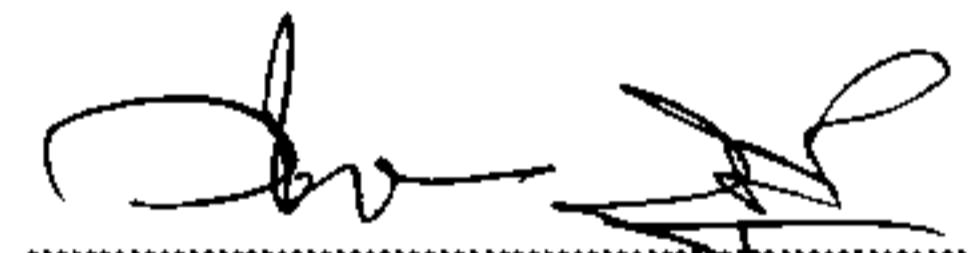
ข้อวิที ไวยากรณ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม)
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
พ.ศ. 2548

หัวข้อสารนิพนธ์ การพัฒนาพื้นที่วัดให้เป็นป่าไม้ : กรณีศึกษาวัดปลักไม้ลาย ตำบลทุ่งขาว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
โดย นายชัยวิทย์ ไทยอาภรณ์

คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อนุมัติให้
สารนิพนธ์ (3 หน่วยกิต) ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การจัดการสิ่งแวดล้อม)

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร แสงชัย)
อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์วิวัฒน์ รูปจำดี)
คณบดีคณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

วันที่ ๗ เม. ๒๕๔๘

หัวข้อสารนิพนธ์	: การพัฒนาพื้นที่วัดให้เป็นป่าไม้ : กรณีศึกษาวัดปลักไม้ถาย ตำบลทุ่งขาว อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ชื่อนักศึกษา	: นายชัยวิทย์ ไทยอาภรณ์
ชื่อสถานบัน	: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ปีการศึกษา	: 2548

บทคัดย่อ

การศึกษารื่อง “การพัฒนาพื้นที่วัดให้เป็นป่าไม้ : กรณีศึกษาวัดปลักไม้ถาย ตำบลทุ่งขาว อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความ เป็นมาและแนวทางการจัดการป่าไม้ของวัดปลักไม้ถาย

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาป่าไม้ในพื้นที่ที่มีชุมชนอยู่ด้วยจะต้องทำร่วมกับการพัฒนา ชุมชน กรณีการพัฒนาชุมชนคือการพัฒนาทางด้านการให้ความรู้ทางสนับน้ำใจ ซึ่งก็คือการสร้าง มูลค่า (ให้ชุมชนเข้าถึงป่าสนับน้ำใจ ซึ่งเป็นทรัพยากรของชุมชนภายใต้การเป็นผู้ได้รับประโยชน์จาก ป่าสนับน้ำใจในหลายๆ ด้าน) และคุณค่า (เกิดความภาคภูมิใจ เกิดจิตสำนึกความเป็นเจ้าของ) ส่งผล ให้ชุมชนเกิดความรักและห่วงเห็นป่า เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น และเกิดพลัง ในการขับเคลื่อนกิจกรรมของชุมชน

แนวทางสำคัญในการจัดการ คือใช้คุณลักษณะของพระสงฆ์ (คุณลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้น ด้วยอาศัยศรัทธาของประชาชน) โดยพระสงฆ์มีบทบาทการให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่อง หลักการดำเนินชีวิต การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บทบาทการสร้างจิตสำนึกให้คน รักธรรมชาติ บทบาทการพัฒนาจิตใจเน้นเรื่องการสอนในเรื่องนิพพาน บทบาทด้านการอนุรักษ์ป่า ไม้ด้วยการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องสนับน้ำใจเรียนร่วมกับการอนุรักษ์ป่าไม้ ให้ชุมชนเกิด ความรู้สึกเป็นเจ้าของ บทบาทการประสานงานให้หน่วยงานภายในชุมชนและหน่วยงานภายนอก ชุมชนเข้ามาร่วมจัดการตามหลักการในเรื่องป่าชุมชน

การศึกษาได้เสนอแนะว่า ในสังคมไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานภูมิธรรม ภูมิปัญญา ของวัฒนธรรม พุทธศาสนาิกขนพร้อมที่จะเชื่อถือในคำสอนและปฏิบัติคำสอน ซึ่งในคำสอนก็ เป็นแนวคิดที่นำไปสู่การเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ถือหลักการไม่เบียดเบี้ยน ถอนให้ออกกันธรรมชาติโดย ที่ไม่เบียดเบี้ยนธรรมชาติ ดือให้ว่าเป็นจริยธรรมทางสิ่งแวดล้อมแนวทาง เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นบุคคลหรือองค์กรที่สนใจสนับสนุนให้พระพุทธศาสนาและสนับสนุนชุมชนในการอนุรักษ์ป่า ควรได้พิจารณา หารือร่วมกันเพื่อที่จะดำเนินการให้ได้ พระสงฆ์ที่มีความรู้ความเข้าใจในคำสอน คือ ไกด์ศึกษาธรรม

(2)

เครื่องครัตปฏิบัติอยู่ในพระธรรมวินัย มีวัตรปฏิบัติตาม กติ谔คือประชาชนศรัทธาและไว้วางใจ
นอกงานนี้ควรจะมีองค์ความรู้ในการสร้างป่าไม้ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่มที่ชุมชนสามารถเข้าถึงได้ จึงจะมี
คุณลักษณะสามารถสร้างพลังทางสังคมได้ ให้เป็นผู้นำไปพัฒนาชุมชน ไม่สามารถอาศัยความเป็น
พระสงฆ์ทั่วๆ ไป ไปเป็นผู้ปฏิบัติได้ จึงเป็นเรื่องสมควรอย่างยิ่ง

Topic of Research	: The Development of Forest in a Temple : A Case Study of Wat Plak Mai Lai
Student's Name	: Mr. Chaiwit Thaiaporn
University	: The National Institute of Development Administration
Year	: 2005

ABSTRACT

The study of forest development within a temple boundary: a case study of Wat Plak Mai Lai, T.Tungkwang, A.Kampaengsen, Nakhonpathom Province, is a qualitative study on the temple's profile and guideline for its forest management objectives.

Result of study reveals that forest development in an area where community is involved must be done through community development. In this case the community development is to educate members with knowledge of herbs and their added values, by allowing community to consider herbal forest as resources and to gain benefits from herbs in many aspects. Mental values (pride and awareness of the ownership, resulting in love and care for forest) increase consciousness of environmental conservation and generate power to drive activities of the community.

The management guideline is to utilize the monk's special characteristics, due mainly from the belief of people. The monk can educate people about the way of life, love of nature, path toward nirvana, forest conservation by application, and coordination between internal-external unit for management in compliance with community forest procedure.

The study recommends that since Thai society follows Buddhism as a basic root of intellects. Thai people are prepared to believe and follow the teaching, which can lead the community to cohabitatem with nature. Therefore people or organization which support the role of Buddhist monks should consider this particular path to success. The monks who follow Buddha's teaching strictly are trusted and relied upon by people; they know how to create valuable forest, in addition to special characteristics to lead and empower local community. They are not ordinary monks.

กิจกรรมประจำ

ตลอดระยะเวลาที่ได้เข้ามาศึกษาหาความรู้ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ทำให้เกิดความรู้ใหม่หลายประการ ทำให้มองเห็นสังคมในการพัฒนาได้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของสิ่งแวดล้อม

ขอขอบคุณอาจารย์ในหลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อม ภาควิชาฯ ทุกท่านที่ได้ช่วยให้ผู้ศึกษาได้เกิดความรู้และความคิดใหม่ๆ ในหลายเรื่อง โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร.สมพร แสงชัย ที่กรุณาปรับเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและตรวจสอบสารานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณพระครูสุธรรมนนاث อายารย์ในวัดไรงเรียนวัดปลักในลักษณะที่ได้ให้คำแนะนำ เอื้อเพื่อเอกสาร ข้อมูล ชนผู้เขียนได้ทำสารานิพนธ์ได้สำเร็จ และขอขอบคุณนักวิชาการ นักวิจัย เจ้าของข้อมูลต่างๆ ที่ผู้ศึกษาได้นำมาอ้างอิง

ส่วนดีของสารานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบให้กับเพื่อนๆ ร่วมรุ่น การจัดการสิ่งแวดล้อม ภาคพิเศษ รุ่น 1 ทุกท่าน และผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำสารานิพนธ์กับผู้ศึกษา และหากมีส่วนหนึ่งส่วนใดบกพร่อง ผู้ศึกษาขออนันต์ไว้เพียงผู้เดียว เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงต่อไป

ขับวิทย์ ไทยอาภรณ์

ตุลาคม 2548